

[Tinning]

Jeg vil godt supplerende spørge socialministeren, om jeg må tillade mig at forstå svaret sådan, at han, hvis det er muligt at dokumentere, at der faktisk i revaliderings- og pensionsnævnet kommer en række sager, som drejer sig om forhøjelse af hjælpen, f.eks. vedrørende fagforenings- og arbejdsløshedskassekontingent, vil være villig til at tage et initiativ. Jeg skal ikke blande mig i, hvad for et; men det kunne bestå i enten en ændring af loven eller en præcisering på en eller anden led over for kommunerne. Vi kan jo kigge nærmere på, hvordan man kan forestille sig at tackle sagen.

Jeg har ikke nået at snakke med samtlige landets revaliderings- og pensionsnævne, men et enkelt har jeg da fået nået at tale med, og det siger faktisk, at det nu kan se en sagspukkel, foranlediget af den nye hutlebestemmelse, man har indført. Jeg ved, at det ikke kan være socialministerens hensigt, at landets revaliderings- og pensionsnævne skal bryde sammen, og derfor må det vel – det vil jeg godt spørge om – være sådan, at hvis vi kan dokumentere, at der er mange af denne type sager, så vil socialministeren foretage sig noget. Jeg vil med det samme spørge, hvad ministeren vil foretage sig.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Så vidtgående konklusioner nytter det ikke at spørgeren drager.

Som jeg har givet udtryk for, er situationen den, at med de beløb, man har mulighed for at få nu, dels selve grundbeløbet på de 3.044 kr., dels muligheden for at bryde dette loft ved at få øget dækning af en høj boligudgift, vil man normalt være i stand til at klare det. Det er kun i ganske særlige tilfælde, der kan blive tale om at få dækket enkeltudgifter efter ansøgning til revaliderings- og pensionsnævnet.

Mit udgangspunkt er altså for det første, at der ikke skulle være særligt behov for at indbringe en række sager for revaliderings- og pensionsnævnet, og for det andet, at det naturligvis ikke er tanken at etablere et nyt, omfattende loft i forbindelse med denne særlige kategori af bilstandsmodtagere ved, at de kan få beløbene dækket efter ansøgning til revaliderings- og pensionsnævnene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 563

10) Til fiskeriministeren af:

Hove Sørensen (SF):

»Hvorfor har ministeren ikke indført forbud mod industrifiskeri i Limfjorden med den begrundelse, at det tilsyneladende er umuligt at overholde bifangstreglerne?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til fiskeribiologiske undersøgelser i Limfjorden 1980-81, Intern Rapport nr. 169, 1982, fra Danmarks fiskeri- og havundersøgelser. Citat fra side 77, sidste afsnit:

»Da det siden 1977 har været forbudt at lande industrifangster indeholdende over 10 pct. sild (vægtprocent), kan det synes påfaldende, at vægtprocenten i prøver både fra 1980 og fra tidligere år har været så høj (gennemsnitlig ca. 40 pct.). En håndhævelse af de eksisterende regler angående bifangst af sild må derfor anbefales. En sådan håndhævelse vil i sin yderste konsekvens betyde, at store dele af industrifiskeriet må ophøre, da det vil være vanskeligt eller umuligt at lande brislingefangster med under 10 pct. silding.«

Fiskeriministeren (Grove):

Spørgeren rejser spørgsmålet, om ikke vi skulle indføre et forbud mod industrifiskeri i Limfjorden med begrundelse i bifangstreglerne. Jeg kan først oplyse, at vi har et forbud mod industrifiskeri efter sild hele året, og derudover har vi et forbud mod industrifiskeri efter brisling i perioden fra 1. maj til 31. oktober.

Jeg kan vedrørende bifangstreglerne sige, at det er rigtigt, at der var et år, hvor der var besværligheder med at overholde de 10 pct., men i 1982 lå bifangsterne mellem 5 pct. og 6 pct. og i 1981 mellem 4 pct. og 5 pct., så nu overholdes reglerne, og derfor skønner jeg det egentlig ikke påkrævet på nuværende tidspunkt at forbyde dette fiskeri, der jo også har stor betydning for en del fiskere i det område. Der er ca. 50 fartøjer, der driver det fiskeri, og det berører altså rundt regnet 100 mennesker. På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at foretage noget nu.

Hove Sørensen (SF):